

Arrest

nr. 149 871 van 22 juli 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn en te handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X en X, op 10 december 2014 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 september 2014 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. COEL verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. DE WITTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker en zijn gezin dienen op 3 mei 2011 een eerste aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag is gesteund op medische problemen van verzoekers partner en latere echtgenote.

1.2. De verblijfsaanvraag van 3 mei 2011 wordt op 7 juni 2011 ontvankelijk verklaard.

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 16 januari 2014 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 3 mei 2011 ongegrond wordt verklaard.

1.4. Verzoeker en zijn gezin dienen op 31 maart 2014 een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Ook deze aanvraag is gesteund op medische problemen van de partner en latere echtgenote.

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 8 mei 2014 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 31 maart 2014 onontvankelijk wordt verklaard.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 14 mei 2014 beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen worden bij aangetekend schrijven van 15 mei 2014 ter kennis gebracht.

1.7. Verzoeker en zijn gezin dienen op 7 juli 2014 een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, op grond van de medische problemen van de echtgenote.

1.8. De verblijfsaanvraag van 7 juli 2014 wordt op 8 augustus 2014 ontvankelijk verklaard.

1.9. De minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 1 september 2014 de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag van 7 juli 2014 ongegrond wordt verklaard. Eveneens op 1 september 2014 neemt de gemachtigde van de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en beslissingen tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissingen worden op 12 november 2014 ter kennis gebracht. Op dat ogenblik krijgt verweerder kennis van het overlijden van verzoekers echtgenote op 2 oktober 2014. De beslissing waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard is de thans bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op, wegens het ontbreken van het wettelijk vereiste belang. Hij wijst erop dat de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volledig was gesteund op de medische problemen van de echtgenote van verzoeker en zij op 2 oktober 2014 is overleden. Hij is aldus van oordeel dat niet blijkt dat een eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing verzoeker nog tot voordeel kan strekken, nu hij in deze situatie enkel nog zal kunnen vaststellen dat de aanvraag om verblijfsmachtiging ingevolge het overlijden van de echtgenote zonder voorwerp is geworden.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker ter terechtzitting als dusdanig het gestelde door verweerder in de nota niet betwist dat bij een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing het bestuur enkel nog vermag vast te stellen dat de verblijfsaanvraag zonder voorwerp is geworden ingevolge het overlijden van de echtgenote. Aldus kan verzoeker ook niet langer voorhouden dat hij en zijn kinderen ingevolge een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing terugvallen op een tijdelijk verblijfsrecht. Er blijkt niet dat sinds het overlijden van de echtgenote verzoeker en zijn kinderen onder artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nog enige (tijdelijke) verblijfsmachtiging kunnen genieten en dit daargelaten de vraag of een vreemdeling die niet ziek is überhaupt op grond van deze wetsbepaling kan worden toegelaten tot enig verblijf.

Verzoeker geeft verder aan van mening te zijn dat hij een belang behoudt bij huidig beroep, nu een nietigverklaring van de bestreden beslissing dan minstens tot gevolg heeft dat dient te worden aangenomen dat hij en zijn kinderen op 1 september 2014 nog gerechtigd waren in het Rijk te verblijven waardoor hen op deze datum geen bevelen om het grondgebied te verlaten konden worden gegeven en evenmin een inreisverbod kon worden opgelegd. Dit belang houdt aldus in dat een nietigverklaring van de thans bestreden beslissing kan worden aangewend in een andere hangende procedure bij de Raad. Er kan in dit verband worden volstaan met erop te wijzen dat de Raad in het arrest nr. 149 870 van 22 juli 2015 reeds vaststelde dat er grond is tot nietigverklaring van de bevelen om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod van 1 september 2014. Aldus blijkt in geen geval dat verzoeker op deze grond nog een belang kan behouden bij huidig beroep.

Verzoeker geeft verder nog aan een belang te behouden bij huidig beroep, nu bij vernietiging van de thans bestreden beslissing hij en zijn kinderen kunnen terugvallen op een langer legaal verblijf in België in het verleden en dat zij dit vervolgens kunnen aanwenden in het kader van andere (verblijfs)procedures, waaronder de verblijfsprocedure op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Daargelaten de vraag in welke mate verzoeker kan worden gevolgd in zijn stelling dat hij dan terugvalt op een langer legaal verblijf, stelt de Raad in ieder geval vast dat dit belang onrechtstreeks en in wezen hypothetisch is. Het door verzoeker verwachte voordeel bestaat er aldus in wezen in dat hij hoopt dit volgens hem langer legaal verblijf in het verleden met succes te kunnen aanwenden in andere (verblijfs)procedures, doch dit betreft geen voordeel dat rechtstreeks volgt uit de nietigverklaring van de bestreden beslissing en is niet zeker.

Verzoeker stelt ten slotte dat de foute motieven, opgenomen in de bestreden beslissing, moeten worden vernietigd. Aldus toont verzoeker evenmin aan dat hij nog een voordeel kan halen uit de vernietiging van de thans bestreden beslissing of dat deze nog een nuttig effect kan sorteren.

Verzoeker toont niet aan dat in zijnen hoofde en in hoofde van zijn minderjarige kinderen het vereiste belang bestaat bij huidig beroep.

2.4. Het ingestelde beroep is, om voormelde reden, dan ook onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juli tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS